

dasági gépek ezrei művelik majd. A falvakat az iskolák és kórházak sűrű hálózata fonja át, stb.

Ime ezért harcol a szovjethatalom. Ime ezért védjük mi olyan állhatatosan a munkás-paraszt szövetséget.

...A kongresszus nem úgy fejeződött be, ahogyan az eszerek óhajtották. A parasztok bizalmat szavaztak a szovjethatalomnak. A kongresszus végeztével az ivanovói munkások eleget téve a résztvevők óhajának, megmutatták nekik a gyárakat és az üzemeket.

HORVÁTH BÉLA:

R A B S Á G U T Á N

(E jeles magyar katolikus pap költő, aki a németellenes és demokratikus katolikus fiatal értelmiség egyik vezető hangadója volt a háború előtt és alatt, náci rabság után Párizsban tünt fel újra. Ezt a versét a Magyar Függetlenségi Mozgalom párizsi hetilapjából, a Magyar Szemléből vettük át.)

Rabszolga voltam én öt évig,
Öt évig ölteek engem és
Szívemben sajnál öröklétig
A kín, a szörnyű szenvedés.

Viseltem én a szolgaságot,
Üldöztek engem mindenütt,
S kibirtam, hogy a porkolábok
Pálcája mindig engem üt.

Tudtam, hogy egyszer megjövök még,
S látjátok, élek, itt vagyok,
Mert két szememben az öröklét
Világít, mint a csillagok.

Hogy mostan, Uram, diadalmas
Dalod zendüljön ajkamon,
Ami nem ölhet meg a kardvas,
Se zsarnok földi hatalom.

A dal, amit belém leheltél,
Hogy legyek élő dallamod,
A dal, amire te neveltél,
S fivéreim, az angyalok.

Zendüljeteek föl valahonnan
Ti üldözöttek, koldusok,
Megjöttem én, hogy eldaloljam
A dalt, amit csak én tudok.

A szenvedés dalát, a népek
Égekbe zengő tajszavát,
S oly lázadást verők belétek,
Mely a világon harsan át.

Kövessetek, ti sebesültek,
Szegények, árvák, özvegyek,
Igém mind beteljesültek
S helyet szereztem köztetek.

Most jöjletek, ti proletárok
A régi rendet dönteni,
Most jöjletek egy új világot
Vasból, acélből önteni.

Gyertek, ti üldözött szegények,
Hadd vesszen el a gaz világ
S gyűjtsuk ki egy új ezredévek
Vörösen izzó csillagát.